

Technika Mikroprocesorowa

Laboratorium 1

Wprowadzenie do środowiska programowego, podstawowe operacje na rejestrach i komórkach pamięci.

Cel ćwiczenia: Podstawowym celem ćwiczenia jest zapoznanie się ze środowiskiem programowym do którego należy:

- Środowisko programistyczne **M-IDE**,
- Symulator **SIM-52**.

Drugi cel to napisanie pierwszego programu i jego uruchomienie.
W ramach ćwiczenia należy opanować:

- operacje na plikach(open, close, save),
- edycję programu,
- ustawianie parametrów programów,
- uruchamianie napisanych programów na symulatorze,
- uruchamianie krokowe,
- zastawianie pułapek,
- obserwacja rejestrów.

Zadania do wykonania:

1. Przeczytać opis srodowiska.pdf
2. Uruchomić **M-IDE** zawiera edytor, kompilator asemlera (asemlator) oraz symulator, jednak na zajęciach będzie używany symulator **SIM-52**
3. W M-IDE w okienku edycji proszę wpisać poniższy kawałek kodu:

```
MOV A,#22H ; instrukcja MOV wpisuje liczbę 22H do  
; akumulatora A (ACC)
```

```
KONIEC: LJMP KONIEC ;"KONIEC:" jest etykietą (label) czyli znacznikiem do  
; którego można się odowłać, tak jak to jest zrobione  
; za pomocą instrukcji „LJMP”. Czyli procesor  
; wykonując instrukcję”LJMP KONIEC” skacze do  
; etykiety „KONIEC” czyli do samej siebie.  
; „W ten sposób „zatrzymujemy” program
```

```
END ; ta instrukcją kończy program  
; po średniku wpisujemy komentarz który jest ignorowany przez asemlator
```

UWAGA1:

Każdy program należy kończyć pętlą nieskończoną np.

KONIEC: LJMP KONIEC

Oraz instrukcją

END

4. Napisany program należy zapisać w wybranym katalogu, w nazwie pliku proszę nie używać polskich liter oraz znaków specjalnych.

5. Skompilować program **BUILD/BUILD lub F9**

6. W wybranym katalogu powstaną 2 dodatkowe pliki:

*.lst

*.hex

*.hex to plik zawierający kod maszynowy i służy do programowania pamięci programu

*.lst otwieramy w SIM-52

7. Otworzyć SIM-52

8. Otwieramy plik *.lst

9. Wykonać program krokowo (**klawisz strzałka w prawo ->**)

10. Zapisać wybraną liczbę do patrz **UWAGA2:**

- a. rejestru R1,
- b. komórki pamięci RAM o adresie 50H,
- c. komórki pamięci XRAM o adresie 50H
- d. portu P1.

11. Napisać program w asemblerze sumujący zawartość dwóch rejestrów P1 i P2 i zapisujący wynik dodawania do komórki pod wybranym adresem:

(R1) + (R2) -> (adres #3) – wybrany adres w RAM i dodatkowo wynik zapisać także w XRAM

UWAGA2

MOV A,#22H ;wpisuje do A liczbę 22H (# oznacza że 22H jest stałą

MOV A, 22H ;wpisuje do A wartość komórki o adresie 22H w pamięci RAM (takie adresowanie nazywamy bezpośrednim)

MOV A, R1 ;wpisuje do A wartość z rejestru R1

MOV R1,#12H ;wpisuje do R1 wartość z 12H użyjemy tej liczby jako adresu w następnej instrukcji

MOV A, @R1 ;wpisuje do A wartość z komórki pamięci RAM o adresie znajdującym się w rejestrze R1 (takie adresowanie nazywamy pośrednim)

Oczywiście instrukcje:

MOV 22H,A ;wpisuje do komórki o adresie 22H w pamięci RAM wartość A
MOV R1,A ;wpisuje do R1 wartość z rejestru A
MOV @R1,A ;wpisuje do komórki pamięci RAM o adresie znajdującym się
;w rejestrze R1 wartość rejestru A (akumulatora)

Do komunikacji z zewnętrzną pamięcią RAM (XRAM) używamy instrukcji MOVX . Do komunikacji z XRAM zawsze korzystamy z adresowania pośredniego z użyciem rejestru szesnastobitowego DPTR lub rejestrów indeksowych Ri (R1, R2)

Odczyt komórki pamięci XRAM

MOVX A,@Ri ;wpisuje do A wartość z komórki pamięci XRAM o adresie
;znajdującym się w rejestrze R0 lub R1. Przy czym w rejestrach
;tych znajduje się młodszy bajt adresu a w P2 starszy bajt adresu
MOVX A,@DPTR ;wpisuje do A wartość z komórki pamięci RAM o adresie
;znajdującym się w rejestrze DPTR. Rejestr DPTR składa się
;z DPH i DPL i możemy starszy i młodszy bajt ustawić za
;pomocą instrukcji MOV

Zapis komórki pamięci XRAM

MOVX @Ri,A ; adresowanie analogiczne jak powyżej
MOVX @DPTR,A ; adresowanie analogiczne jak powyżej

Elementy wymagane przy sprawozdaniu:

- Napisany program z komentarzami (kod oraz opis programu)
- rozszyfrować kody maszynowe z pliku *.hex i każdemu kodowi przyporządkować odpowiedni mnemonik/komendę asemblera.
- opis użytych rozkazów,
- opis zmienionych rejestrów.

SKRÓTOWY OPIS formatu HEX

Przykład pliku HEX

```
:10010000214601360121470136007EFE09D2190140  
:100110002146017EB7C20001FF5F16002148011988  
:10012000194E79234623965778239EDA3F01B2CAA7  
:100130003F0156702B5E712B722B732146013421C7  
:00000001FF
```

Start code – (czyli “:”)

Byte count – liczba bajtów danych w lini

Address – od którego są wpisywane bajty do pamięci stałej (ROM, EPROM....)

Record type – Typ rekordu

- **00**, rekord danych zawierający 16 bitowy adres.
- **01**, Koniec pliku. Zwykle wygląda tak ':00000001FF'.
- **02**, Rozszerzony *Extended Segment Address Record*, segment-base address. Used when 16 bits are not enough, identical to 80x86 real mode addressing. The address specified by the 02 record is multiplied by 16 (shifted 4 bits left) and added to the subsequent 00 record addresses. This allows addressing of up to a megabyte of address space. The address field of this record has to be 0000, the byte count is 02 (the segment is 16-bit). The least significant hex digit of the segment address is always 0.
- **03**, Rekord z adresem początkowy segmenty, procesory 80x86.
- **04**, Rekord z rozszerzonym adresem (32bity).
- **05**, rekord z adresem 32bitowym dla procesorów 80386..

Data – bajty danych

Checksum – suma kontrolna